

Dagsordenen er hermed udtømt. Næste Møde vil blive afholdt imorgen, Torsdag, Kl. 2. Dagsordenen vil da være:

Tredie Behandling af:

Forslag til Lov indeholdende nogle nærmere Bestemmelser om Anlæg af en nordvestsiællandsk Jernbane.

Mødet hævet Kl. 1 $\frac{3}{4}$.

Ser og Halvfemfindstyvende Møde.

Torsdagen den 16de Juni Kl. 2.

Protocolen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Det er mig bekendt, at Indenrigsministeren er forhindret fra at være tilstede, men da et andet Medlem af Ministeriet, den høitkerede Krigs- og Marineminister, er rede til at overtage Indenrigsministerens Parti, er der Intet til Hinder for, at den paa Dagsordenen opførte Sag kan blive foretagen.

Paa Dagsordenen var: Tredie Behandling af „Forslag til Lov, indeholdende nogle nærmere Bestemmelser om Anlæg af den nordvestsiællandske Jernbane“.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2998 ff.)

Der var til denne Behandling af Sagen ikke fremkommet noget Endringsforslag. Lovforslaget i sin Heelhed sattes under Forhandling.

Schmann: Landstinget har bragt meget store Offre for at kunne naae, hvad vi ansaae for et stort Gode, nemlig at denne bedrøvelige Session kunde være sluttet til Pintse. Jeg troer, at det i mange Henseender havde været ønskeligt, at vi saasnart som muligt

havde faaet Leilighed til for vore Bælgere at gjøre Rede for, hvorledes vi have brugt den lange Tid, som denne temmelig indholdsløse Rigsdagsamling har medtaget. Desuagtet sidde vi endnu her efter en Pinteferie, som vel har kostet Staten en 10,000 Rd. og sidde her ikke overlæstede med Arbeide for at bøde paa, hvad der tidligere maatte være forspømt, men saagodtsom uden Dagsorden med Hænderne i Skjedet, ventende paa, hvorvidt man paa et andet Sted, overeensstemmende med hvad man der har ønsket, maatte kunne føre de Sager tilende, der vare modne til Afgjørelse. Under disse Omstændigheder tør jeg haabe, at det høie Thing ikke tager det ilde op, naar jeg anvender nogle Diebliske til at drøfte dette Lovforslag, Noget, det efter min fulde Overbeviisning ikke fortjener, men hvorved jeg dog ialfald har den Beroligelse, at jeg derved ikke tager Tiden bort for noget Andet og Bigtigere.

Jeg vil da bringe i de Herrers Erindring, at, da denne Sag var til anden Behandling, blev der imod de Indvendinger, som bleve gjorte mod selve Lovforslaget, saavidt jeg kan skønne, væsentlig erindret tvende Ting, den ene, at det jo ikke var et Paalæg, men kun en Bemyndigelse, og den anden, at, om denne Lov end ikke efter Nøiemæltighed kunde ventes at ville føre til en Jernbane, overeensstemmende med Lovens Forskrift, saa kunde den ialfald bruges som et probat Middel til at flemme det siællandske Jernbaneselskab til at gaae ind paa Noget, som det ellers vilde være mindre redebønt til at gaae ind paa. Begge disse Betragtninger hulle efter min Overbeviisning paa et fuldkommen urigtigt Grundlag. Jeg troer, at det er fuldkommen urigtigt at tage det lettere med en Lov, som kun giver en Bemyndigelse, end med en Lov, der indeholder en Forskrift; thi en Lov, der indeholder en Bemyndigelse, maa jo enten antages at være krævet af den, der skal bruge denne Bemyndigelse, og som i saa Tilfælde bærer Ansvaret for, at den kan bruges, og at der er Noget at bruge den til, eller ogsaa, hvis den udgaaer fra Rigsdagens Initiativ, indeholder den i Virkeligheden et Paalæg. At troste sig med at sige, at det kun er en Be-